

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر دو روش ارایه واحد درسی تربیت بدنی ۲ بر نگرش و عملکرد مرتبط با فعالیت جسمانی منظم دانشجویان دختر دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد مهدی هزاوه ای

زهرا اسدی

اکبر حسن زاده

پریوش شکرچی زاده

خلاصه مقاله:

مقدمه: فعالیت جسمانی منظم بر روی ابعاد سلامتی جسمی، روانی و اجتماعی دانشجویان و جامعه اثر مثبت داشته و ارائه واحد تربیت بدنی دانشگاه ها بر حصول این مهم نقش دارد. این مطالعه با هدف مقایسه نگرش و عملکرد مرتبط با فعالیت جسمانی و تربیت بدنی دانشجویان دختر در دو شیوه ارائه واحد درسی تربیت بدنی ۲ بر اساس مدل بزنف و روش روتین انجام شد. روش ها: در این مطالعه نیمه تجربی و آینده نگر، کلیه دانشجویان دختر ($n=113$) دانشگاه علوم پزشکی اصفهان که کلاس های واحد درس تربیت بدنی ۲ را در نیم سال اول سال تحصیلی ۸۶-۸۵ انتخاب کرده بودند، شرکت نمودند. کلاس ها به صورت تصادفی به دو گروه شاهد و تجربی تقسیم بندی شدند. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه نگرش در مورد انجام فعالیت فیزیکی و به درس تربیت بدنی همراه با پرسشنامه فعالیت جسمانی بین المللی بود. مداخله آموزشی در دانشجویان گروه تجربی به مدت دو ماه با برنامه آموزشی بر اساس اجزای مدل بزنف و گروه شاهد هم به مدت دو ماه تحت آموزش روتین واحد عمومی تربیت بدنی ۲ قرار گرفتند. دانشجویان دو گروه، ۲ و ۴ ماه بعد از پایان برنامه آموزشی پیگیری شدند. اطلاعات با نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج: بعد از مداخله، گروه تجربی بطور معنی داری میانگین نمره نگرش بالاتری در دو حیطه نگرش در مورد تربیت بدنی و فعالیت جسمانی نسبت به گروه شاهد کسب کرد. مجموع شدت فعالیت های جسمانی انجام شده در گروه تجربی از توزیع بهتر برخوردار و بطور معنی داری نسبت به گروه شاهد بهتر بود. نتیجه گیری: بکارگیری مدل های رفتاری از جمله مدل بزنف می تواند در طراحی برنامه درسی واحد تربیت بدنی ۲ موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

Attitude, Practice, Physical education, Physical activity, Students, نگرش، عملکرد، تربیت بدنی، فعالیت جسمانی، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1726433>

